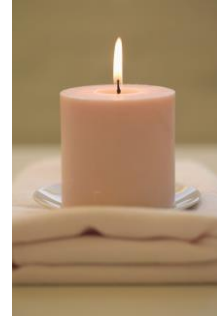

VEERAN JOULU

Veera on kuusi- vuotias tavallinen suomalainen tyttö ja elää äidin, isän ja pikkuveljen kanssa. Tämä on kertomus Veeran joulun odotuksesta.

Veera tykkäsi kovasti joulusta ja hän alkoi odottamaan joulua jo aikaisin syksyllä. Mutta varsinaisesti Veeran joulun aika alkoi ensimmäisestä adventista. Silloin hän kävi koko perheellä kirkossa ja tuntui, että siitä joulun alkoi, kun sai laulaa Hoosianna täydessä kirkossa. Kirkossa oli paljon väkeä ja laulu raikui kirkkaammin kuin koskaan ja kaikki lauloivat iloisina täydestä sydämestä.

Kotona Veera kaivoi ensimmäiset joulukoristeet ja valot esille. Oli niin kiva koristella kotia ja alkaa aukaisemaan adventtikalenterin luokkuja. Päivät kohti joulua tuntuivat tosin niin pitkiltä.

Toisena adventtina oli Veeralla ja Veeran mummilla tapana pitää piparinleivonta talkoot. He leipoivat monta peltiä tuoksuvia ja maukkaita pipareita joululauluja kuunnellen. Silloin Veera jäi yökylään mummille ja illalla he askartelivat ja kirjoittivat joulukortteja. Veera halusi tehdä ja lähettää kortin ystävälleen Saanalle, joka muutti toiseen kaupunkiin kesällä. Oli mukava muistaa häntäkin. Lisäksi he lähettivät kortteja tädille, sedille ja serkuille, jotka asuivat kauempana. Veera teki kortteihin punaisia jouluomenia.

Vaaleita pipareita

Kolmantena adventtina oli Veeran kodissa joulusiivouksen aika. Veera auttoi äitiä ja siivosi omaa huonettaan. Hän pakkasi pienet vaatteet ja pienten lelut, joilla ei enää leikkinyt pahvilaatikkoon ja he veivät sen keräykseen sellaisille lapsille, joilla ei ollut kaikkea niin paljon kuin heillä. Siitä saisi joululahjan ja –ilon moni lapsi. Siitä Veeralle tuli hyvä mieli.

Neljäntenä adventtina tuotiin Veeran kotiin kuusi. Sitä Veera koristeli monenlaisilla tutuilla joulukoristeilla pikkuveljen kanssa. Välillä tarvittiin tuolikin avuksi, koska kuusi oli niin korkea. Lopuksi isä laittoi siihen kynttilät ja tähden loistamaan latvaan. Kuinka kaunis kuusi olikaan ja tuoksui ihanalta. Monena iltana Veera istui hämärässä kuusen valojen loisteessa ja ihaili sitä.

Kultainen joulupallo punaisella taustalla

Päivät kuluivat ja pian oli jouluaatto ihan lähellä; yhden yön päässä. Oli siis aaton aatto. Huomenna tulisi eno perheineen ja mummi ja ukki. Veera odotti sitä jo innolla. Oli kiva viettää joulua isolla porukalla ilman kiirettä ja olla yhdessä. Ja mitähän lahjoja hän saisi huomenna? Veeran käydessä nukkumaan hän kaivoi esille yöpöydälleen enkelin muistuttamaan joulun suuresta viestistä, jonka enkeli toi tavallisille työmiehille, paimenille ja he saivat olla ensimmäiset, jotka pääsivät näkemään Jeesus lapsen, Joulun ihmeen. Veera huomasi sänkyyn käydessään, että ikkunasta loisti tähtitaivas. Oli kirkas pakkasyö ja Veera jätti verhot auki. Siitä näki hienosti ulos taivaalle Yksi tähdistä tuikki erityisen kirkkaasti. Veera ajatteli, että juuri sellainen on ollut se Betlehemin ensimmäisen joulun tähti, joka loisti Jeesus lapsen syntymän merkinä.

Veera laittoi kädet ristiin ja toivotti Jeesukselle hyvää syntymäpäivää, sillä hänen vuokseen joulua saamme juhlia ja lahjoja antaa, kuten itämaan tietäjät Jeesukselle. Lisäksi Veera kiitti Jeesusta siitä, että Hän on paras joululahjamme.

” Sua Jeesusta joulun lasta,
me ootamme päälle maan.
Me oomme niin pieniä vasta.
Käy meitä sä siunaamaan.”
Aamen

Seimiasetelma posliininukeilla